

W ZESZYCIE

– W procesie przyswajania języka dzieci stosują zarówno strategie poznawcze (nastawione na opanowanie wiedzy), jak i komunikacyjne (zorientowane na proces porozumiewania się). Repertuar strategii zmienia się w trakcie nabywania przez dzieci kompetencji komunikacyjnych. Przyjęta perspektywa badawcza znajduje podstawy w teorii glottodydaktycznej.

– Wyrażanie różnych intencji komunikacyjnych przez dzieci dokonuje się poprzez pośrednie i bezpośrednie akty mowy. Te pierwsze w większym stopniu niż drugie kształtują mowę dzieci, co prowadzi do uczenia dzieci zarówno efektywnego, jak i równocześnie uprzejmego mówienia.

– W badaniu werbalnych sposobów wyrażania grzeczności/niegrzeczności przez dzieci w wieku przedszkolnym konieczne jest ujęcie zintegrowane, uwzględniające aspekt lingwistyczny, psychologiczny i socjologiczny. Podstawę badań stanowi korpus autentycznych wypowiedzi dzieci.

– Nowym narzędziem służącym ocenie zasobu słownictwa polskich dzieci jest *Obrazkowy test słownikowy – Rozumienie*. Wiedza o tym, jak wiele słów zna dziecko, może być spożytkowana do diagnozowania poziomu jego rozwoju językowego. Podstawę diagnostyki stanowi znormalizowana norma opisowa.

– Poziom opanowania sprawności pisania po polsku przez dzieci polskiego pochodzenia w Wielkiej Brytanii zależy od takich czynników, jak: liczba lat spędzonych poza Polską, język używany w domu, częstość pobytów w Polsce, sposób kształcenia w szkołach sobotnich w Wielkiej Brytanii, motywacja uczenia się języka polskiego.

– Emisja głosu na kierunkach studiów o profilu nauczycielskim jest przedmiotem obowiązkowym. Słuchacz uzyskuje wiedzę o funkcjonowaniu narządów mowy i uczy się ekonomicznej emisji głosu. Wyniki ankiety przeprowadzonej wśród studentów mogą stanowić wskazówki dla wykładowców tego przedmiotu.

Rozwój mowy dziecka – pragmatyka lingwistyczna – psycholingwistyka – socjolingwistyka – dydaktyka języka – akty mowy – grzeczność językowa – słownik umysłowy – kształcenie językowe – pisanie – emisja głosu.

Red.